

راهنمای جامع آسیب شنوایی

امیرحسین عزیزی / ۳۶۵۱-گ

اهمیت شناخت آسیب شنوایی در گفتار درمانی

آسیب شنوایی یکی از مهم ترین عوامل تأثیرگذار بر رشد گفتار و زبان کودکان و بزرگسالان است. در بسیاری از موارد، مشکلات شنوایی می تواند باعث تأخیر در گفتار، اختلال در تلفظ، کاهش درک زبانی و مشکلات ارتباطی شود. بنابراین، شناخت دقیق و جامع آسیب شنوایی برای گفتاردرمانگران ضروری است تا بتوانند برنامه های درمانی موثر و مناسب برای بیماران خود طراحی کنند.

از سوی دیگر، ارزیابی دقیق وضعیت شنوایی، شناخت انواع مختلف آسیب ها و درک تأثیرات آن ها بر گفتار و زبان، به گفتاردرمانگر کمک می کند تا بتواند روند درمان را بهینه کرده و مداخلات تخصصی تری ارائه دهد. با توجه به این اهمیت، این کتاب به شما کمک خواهد کرد تا دانش و مهارت های لازم در زمینه آسیب شنوایی را به دست آورید و بهترین خدمات را به مراجعین خود ارائه کنید.

هدف کتاب

هدف این کتاب، ارائه راهنمایی جامع و کاربردی برای گفتاردرمانگران در زمینه شناخت، ارزیابی و درمان اختلالات گفتار و زبان مرتبط با آسیب شنوایی است. این کتاب شامل توضیحات علمی، روش های عملی، ابزارهای ارزیابی و تکنیک های درمانی به روزرسانی شده می باشد که به طور خاص با نیازهای گفتاردرمانگران طراحی شده است.

با مطالعه این کتاب، شما قادر خواهید بود:

• انواع آسیب های شنوایی را بشناسید و تأثیر آن ها را بر گفتار و زبان تحلیل کنید.

• روش‌های دقیق و علمی ارزیابی شنوایی و گفتار در افراد دارای آسیب شنوایی را به کار ببرید.

• برنامه‌های درمانی مناسب و مؤثر را برای مراجعینی که دچار مشکلات شنوایی هستند، طراحی و اجرا کنید.

• با خانواده‌ها و تیم‌های درمانی همکاری مؤثری داشته باشید تا روند بهبود مراجعین تسریع شود.

در نهایت، این کتاب ابزار و دانش لازم را در اختیار گفتاردرمانگران می‌گذارد تا در حوزه آسیب شنوایی، تخصص و مهارت خود را افزایش دهند و خدمات درمانی با کیفیت‌تری ارائه کنند.

فصل ۱: تعریف و انواع آسیب شنوایی

تعریف آسیب شنوایی

آسیب شنوایی به کاهش یا از دست دادن توانایی شنوایی گفته می‌شود که می‌تواند بر اثر مشکلات مختلفی در مسیر شنوایی ایجاد شود. این آسیب ممکن است در یکی یا چند بخش از سیستم شنوایی رخ دهد و باعث کاهش حساسیت به صدا، تغییر در کیفیت شنیدن و یا حتی ناشنوایی کامل شود. در گفتاردرمانی، شناخت آسیب شنوایی اهمیت زیادی دارد، زیرا این مشکل می‌تواند تاثیر قابل توجهی بر رشد گفتار، زبان و ارتباطات فرد بگذارد.

انواع آسیب شنوایی

آسیب شنوایی به سه دسته اصلی تقسیم می‌شود که هر کدام ویژگی‌ها و علل متفاوتی دارند:

۱. آسیب شنوایی حسی-عصبی (Sensorineural Hearing Loss)

این نوع آسیب شنوایی به دلیل مشکل در حلزون گوش داخلی یا عصب شنوایی ایجاد می‌شود. علل آن می‌تواند شامل عوامل ژنتیکی، آسیب‌های محیطی (مانند سروصدای بلند)، بیماری‌های عفونی، یا افزایش سن باشد. آسیب شنوایی حسی-

عصبی معمولاً دائمی است و درمان آن بیشتر با استفاده از سمک‌ها یا کاشت حلزون انجام می‌شود.

۲. آسیب شنوایی انتقالی (Conductive Hearing Loss)

این نوع آسیب ناشی از مشکلات مکانیکی در گوش خارجی یا میانی است که مانع انتقال صدا به گوش داخلی می‌شود. عوامل شایع عبارتند از تجمع جرم گوش، عفونت گوش میانی، آسیب به پرده صماخ یا استخوانچه‌های گوش میانی. اغلب این نوع آسیب شنوایی قابل درمان است و ممکن است با دارو، جراحی یا تمیز کردن گوش بهبود یابد.

۳. آسیب شنوایی مخلوط (Mixed Hearing Loss)

این حالت ترکیبی از آسیب شنوایی حسی-عصبی و انتقالی است، یعنی مشکلات هم در بخش انتقال صدا و هم در بخش عصب شنوایی وجود دارد. این نوع آسیب می‌تواند پیچیده‌تر باشد و درمان آن نیازمند ترکیبی از روش‌های مختلف است.

شدت و دامنه آسیب شنوایی

شدت آسیب شنوایی بر اساس میزان کاهش شنوایی در دسی بل (dB) اندازه‌گیری می‌شود و به طور معمول به چند دسته تقسیم می‌شود:

• کم شنوایی خفیف (Mild Hearing Loss): کاهش شنوایی بین ۲۰ تا ۴۰ دسی بل ممکن است در شنیدن صدای آرام یا مکالمات دور دچار مشکل باشد.

• کم شنوایی متوسط (Moderate Hearing Loss): کاهش شنوایی بین ۴۱ تا ۷۰ دسی بل

شنیدن صدای مکالمه عادی دشوار می شود و نیاز به استفاده از کمک های شنوایی ممکن است.

• **کم شنوایی شدید (Severe Hearing Loss):** کاهش شنوایی بین ۷۱ تا ۹۰ دسی بل

فقط صداهای بلند قابل شنیدن هستند و مداخلات تخصصی ضروری است.

• **کم شنوایی عمیق (Profound Hearing Loss):** کاهش شنوایی بیش از ۹۰ دسی بل

معمولاً ناشنوایی کامل و نیاز به مداخلات گسترده گفتاردرمانی و وسایل کمکی دارد.

خلاصه فصل:

آسیب شنوایی یک مشکل مهم در حوزه گفتار و زبان است که انواع مختلفی دارد؛ شامل حسی-عصبی، انتقالی و مخلوط. شدت آن از خفیف تا عمیق متغیر است و هر کدام نیازمند روش های ارزیابی و درمان متفاوتی هستند. شناخت دقیق این انواع و شدت ها برای گفتاردرمانگران ضروری است تا بتوانند برنامه درمانی مناسبی طراحی کنند.